

lægge penge til side, og dem, der bare havde brugt løs. Jeg savner bare lidt, at det bliver en del af den konservative analyse, hvem der havde chancen i det her liv til at lægge penge til side, og hvem der ikke havde det.

Jeg synes, at fru Margrethe Vestager holdt en klog tale om forholdet mellem størrelsen af ændringerne og størrelsen af armbevægelserne, og tak for tilslutningen til at kigge nærmere på det, også på nogle af de undersøgelser, som hænger tilbage efter i dag af stigende eller faldende ulighed.

Fru Line Barfod er ikke enig i, at det er den her måde, vi skal regulere på. Fair nok, det må vi så se på. Så opfordrede fru Line Barfod os i talen – i øvrigt mener jeg, at Kartago skal ødelægges – til at melde os ud af satspuljeforliget. Det kunne være fristende, jeg synes bare, det forudsætter et meget klart svar på følgende spørgsmål: Hvis nu man ikke har meget stor tillid til de partier, der er det nuværende flertal, De Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti, og jeg indrømmer gerne, at jeg ikke har den store tillid til dem, er det så klogt at afskaffe en regulering i tillid til de samme partier, hvor specielt De Konservative og også nogle af de yngre Venstrefolk, f.eks. hr. Søren Pind, jo hamrer mod regulering af overførselsindkomsterne? Er det virkelig klogt i den situation at afskaffe den regulering, der trods alt giver løn- og prisudviklingen minus 0,3 pct., til fordel for en hel fri situation?

Kunne man ikke forestille sig, at fristelsen i den situation er stor for flertalspartierne til at sige: O.k., vi kvitterer for opsigelsen, vi laver nu en ordning, hvor vi dynger dem til, vi holder alermest af, jeg skal slet ikke nævne navne, og til gengæld straffer vi systematisk de mest uaccepterede grupper, vi har i det her samfund?

Jeg synes, det ville være en overmåde fristelse at udsætte de tre store partier for, og da jeg ikke har tillid til graden af deres omsorg og nænsomhed over for nogen af de svage grupper, så vil jeg, indtil nogle kan forklare mig, at de har en sikkerhed for, at det her onde kunne de her partier slet ikke forestille sig at udøve, fastholde, at den her regulering trods alt er bedre end den regulering, den blev til på baggrund af.

Man skal huske, at det var i den situation, at det daværende borgerlige flertal fuldstændig ville fjerne regulering af alle typer overførselsindkomster, at vi lavede satsreguleringen.

Men bortset fra det: Tak for en god debat. Jeg synes, det har været spændende. Jeg er ikke

overrasket over reaktionerne. Jeg synes kun, det bekræfter, at det politiske billede eksisterer på den måde, at højre stadig er højre og slås for privilegier. Venstrefløjten har et ønske om at ændre på privilegier, det giver så et sammenstød i Folketingssalen, og det er vel selve meningen med folkestyret.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg synes også, der er noget, der hedder det lyttende folkestyre, og jeg synes, at det, jeg konstaterede i mit indlæg på Venstres vegne, var jo, at det, som SF kan opnå over en 10-årig periode, gennemfører vi jo i år, nemlig at vi tilgodeser de 150.000 pensionister, der har de dårligste vilkår. Det får vi gennemført i år, og det burde SF også have kvitteret for i den tale, der blev holdt nu.

Kl. 20.25

Så var der jo det andet element i hr. Villy Søvnalds tale, nemlig at det vedrører dem, der bor ude i Gentofte, Lyngby og den slags steder. Nej, det vedrører jo alle de mennesker, som fra slutningen af 1980'erne og et stykke frem i tiden får bygget de her nye arbejdsmarkedspensioner op, hvor der bliver lagt 8, 9, 10, 11, 12 pct. af lønnen til side til en pension, når de bliver gamle.

Der har SF her i Folketinget i dag i år 2004 fremsat et forslag, som rammer de her mennesker, trækdyrene i vores samfund, og det er det, jeg er forarget over.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

For mig bekræfter forargelsen jo blot, at jeg har ret i den simple konstatering, som også hr. Flemming Oppfeldt i virkeligheden kom til at bekræfte, at da arbejdsmarkedets pensionsordning er bygget op på den måde, at det er en procentdel af indkomsten, man sender videre til pension, så er det klart, at hvis man bor i de velhavende områder, har en årsindkomst på 0,5 mio. kr. og har en pensionsordning på 12 pct., 9 plus 3, så er det 72.000 kr., der hvert år sendes af sted til ens pensionsordninger.

Hvis man er lavtlønnet kassedame eller rengøringsdame og har en indkomst på 200.000 kr., så er det 24.000 kr., altså en tredjedel af det andet beløb, der sendes af sted. Derfor bekræftede hr. Flemming Oppfeldts udmærkede billede blot rigtigheden af det udsagn, at de uligheder, der er livet igennem, bliver i de her år dramatisk forstærket i alderdommen.